

Elizabeth
Honey

A SZOMSZÉD
HÁZ

TITKA

KIRÁLY
KÖNYVEK

Mi lenne, ha leírnám az egészemet? Bár tíz oldalnál tovább úgysem jutok. Na és mi legyen a címe?

A Szomszéd ház titka.

Igen. Ez jó lesz. Ha eszembe jut valami jobb, majd megváltoztatom. De a történettel legalább nincs gondom. Mert a történetet aztán úgy ismerem, mint a tenyeremet.

Itt lakunk a

Stella utcában. Azt is ismerjük,

akár a tenyerünket. Tudjuk, ki vesz lottócédulát, ki rendez kétnaponta harsány bulit, és kiben megy fel emiatt a pumpa. Ismerjük

az utca valamennyi kutyáját, legfőképpen Vonító Venezuelát.

Mert az aztán vonít, mint a veszedelem. Elég, ha elmegy

valaki a ház előtt. Tudjuk, melyik kerítésnél lehet baromi jól fallabdázni, melyik fára

legkönnyebb felmászni, melyik

ösvényen lehet átvágni. Tudjuk, hol árulják

a legjobb pizzát. Tudjuk, melyik a legalkalmasabb út bicajozásra, hol lehet csalánt szedni Claire

kanárijának. Tudjuk, melyik csatorna dugul el, ha szakad az eső, hol lehet legjobban gördeszkan

repeszteni. Tudjuk, ki hever pészegen, ismerjük a

tücskök búvóhelyét, tudjuk, melyik háztetőről látni legjobban a tűzijátékokat.

írta: Henni cton

Allen + Unwin

Any m! Hogy itt hogy terjed a pletyka!

Rob meghallotta, mibe fogtam, és valami zsibv s ron megvette nekem ezt az öreg r gépet öt dolcsiért. Zörg s vén csotrog ny, ha verem a billenty ket, gy hangzik, mint a géppuskát z.

Persze nem gy néz ki a szöveg, mint egy igazi könyvben, de azért a goly stollat fejhosszal veri (h t még a kéz r somat).

s Donna meg gérte, hogy lem solja a munkahelyén, mihelyt megkapja t lem a kéziratot.

Köztudott, hogy r akarok lenni, olyan, mint a példaképem, Gillian Rubinstein. H t tessék, most itt az alkalom.

Tartalom:

1	Bemutatkozunk		
2	Isten veled, Lillie néni!		
3	Lillie néni házát megkozmetikázzák		
4	Új szomszédok		
5	kamuék		
6	A kerítés		
7	Lurkó lakomája		
8	Egy kívánság		
9	Az új kerítés		
10	Burgess úr		
11	Az ombudsman válaszol		
12	„Segítesz kerítést mázolni?”		
13	A vadúj autó		
14	Barom Burgess lecsap		
15	Ajándék ez a nap		
16	Bűnös!		
17	Alibi nincs		
18	„Majd mi megmutatjuk!”		
7	19 „Éjféli” Hadművelet		87
11	20 „Kék Ég” váltáska		90
	21 „Chez Mireille”		99
13	22 „Szikra” Hadművelet		100
17	23 A fax		103
21	24 A számla		107
24	25 Postafiók 91		109
27	26 Mickie nyomoz		114
33	27 Madárfigyelőben		117
41	28 A legpocsekább nap		122
47	29 Könyvek		127
49	30 A pók		129
	31 Modern Midász		130
51	32 Labda itt, labda ott		132
57	33 Második Bertie és a csomag		141
59	34 A leghosszabb nap		147
61	35 A hajszu		156
66	36 A reptér után		170
76	37 Tavasz		177
81			

Pápá, Csotrogány! Szia, Csoda!

Tibor is meghallotta, mibe fogtam. – Kár az időért azzal az őskori lelettel vacakolni – mondta. – Ha mindenáron meg akarod írni a történetünket, nem lenne baj, ha olvasható lenne.

Megmutatta, hogy működik a szövegszerkesztője, és azt mondta, sulí után használhatom. *Kész varázslat!*

El se hiszem, mi mindenre képes!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!

morog, dalol, viccel, ordít, *suttog.*

Elég egy mozdulat, és milyen könnyű!

Ez százezerszer jobb lesz, mint ahogy gondoltam.

Tibor megmutatta, hogyan formázhatom meg úgy, hogy olyan legyen, mint egy valódi könyv.

Azt mondta, ha befejezem, ismer valakit, aki be is köti!

IGAZI KÖNYV lesz! Becsszavamra,
ez maga a mennyország!

kedves Jóisten!

Néha elgondolkodom, hogy tényleg olyan prima hely-e a mennyország. Mert ennél tényleg nem lehet jobb. Ennél boldogabb már nem is lehetnék. Sose hallottam olyat, hogy a mennyben dolgoznának. Tisztára nyugdíjas állapot. Ha Neked mindegy, én jobb szepetnék csinálni valamit. Van a mennyben számítógép? Remélem, van.

Henni

Na, elkezdem. Lécci, kívánj szepencsés utat...

1

Bemutakozunk

Hahó, itt Henni. Én vagyok az, Henni, a hosszú. Hahó!

Én vagyok a suliban a leghosszabb lány. Nem a legidősebb, nem a legokosabb, nem a legcsinosabb, nem is a legviccesebb, de egy biztos: a leghosszabb.

Nem bánom, hogy hosszúra nőttem, mivel a legjobb barátomból se tizenkettő egy tucat. Majd meglátjátok. Én örülök, hogy mind a ketten különlegesek vagyunk. Egyébként pedig a különleges emberekben sincs semmi különleges, csak jobban meg kell ismerni őket.

Zev a legjobb barátom. Nála különlegesebb emberrel még nem találkoztam.

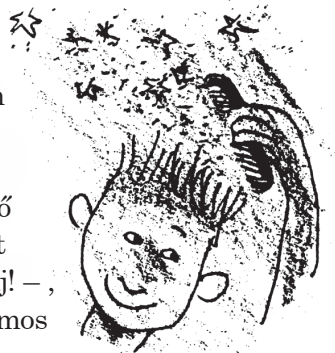
Irtó helyes gyerek, nem ismerem nála aranyosabbat, ami nyálasan hangzik, pedig Zev tényleg aranyos fiú. A szülei egy egész futballcsapatra való gyereket akartak, de csak Zev lett nekik, így aztán ő kap egy egész futballcsapatnak elegendő szeretetet. Talán ettől olyan aranyos.

Zev ki nem állhatja a hűhót, pedig benne aztán van valami *elképesztő*. Elektromos a haja. Égnek mered.

Kisbaba korában az anyukája észrevette, hogy amikor fésüli a gyereket, mintha egy kisebb áramütés érné. Zev úgy néz ki, mint akibe folyamatosan áramot vezetnek.

Például egyszer ott voltunk egy illetőnél, és ment valami a tévében, amit eszünk ágában nem volt nézni, mire Zev végighúzta a haján a fésűt. Erre olyan havazás támadt a képernyőn, hogy az illető nem értette, mi ez, a néni meg azt mondja: – Elektromosság! Ez a baj! –, mire Zev odasúgja, hogy „Elektromos ám ez a haj!”.

Ha fésülködik, a rádió serceg, mint a bolond.

Máskor meg táborban voltunk este, leoltjuk a vilanyt, és az összes srác elkezd üvölni, hogy „Fésülködj, Zev! Na, mi lesz? Fésülködj!” Mert amikor fésülködik, tarka szikraeső száll fel, mintha tűzijáték volna. Becszavamra, nem hülyéskedek.

Zev egyszer moziban volt, épp tűzharc folyt egy tornádó kellős közepén, mikor a mellette ülő ürge fogja magát, és pikk-pakk, összeesik. Szerencsére volt ott egy doki, és segíteni próbált. – Szívroham! – azt ordítja. – Leállt a szíve! Gyorsan a mentőket!

Na, szóval Zev egy csomó könyvet összeolvas az elektromosságról, és mikor egyedül van, mindenféle kísérleteket végez a hajával. És mikor a moziban az az ürge összeesett, Zev végigrántotta vagy tízszer a haján a fésűt, aztán megérintette vele az ürgét. Mire az egyből felpattan, mint a keljfeljancsi. – Fú! – azt mondja. – Történt valami?

– Leállt a szíve! – mondja neki a doki. – Mire ez a gyerek itt... hát szóval...

De addigra Zev már elhúzott. Mondtam, hogy nem állhatja a húhót.

Én nem voltam ott, de a srácok esküsznek rá, hogy így történt.

Most pedig elárulok egy titkot, de ígérjétek meg becs-szóra, hogy nem mondjátok el senkinek.

Zevnek *fantasztikus* fésűgyűjteménye van!

Zevék szomszédja Misztter Nic. Az igazi neve: Valentine Nicnac. A felesége évekkal ezelőtt meghalt rákban, és kicsi Nicek nincsenek. De Misztter Nic sok mindenben maga is olyan, mint valami gyerek. Ha valami nem sikerül, majd kibújik a bőréből örömeiben. Régen a vasútnál dolgozott, de most zongorát tanít.

A szülők odavannak érte, mert a kissrácokat ráka-patja a zongorára. Aztán amikor már buzgón kalimpál-ják a Szamárindulót, és irtóra élvezik, a szülők fogják és beiratják őket egy igazi zongoratanárhoz, akinek nem gyászol a körme, és rogyásig játszatja velük a skálákat, és év végén leteteti velük a zongoravizsgát. De Misztter Nic nem szomorodik el, mindig azt mondja, majdcsak lesz valahogy (és tényleg lesz is).

Misztter Nicnek pedig a 47-es számú ház a szomszédja.

A gyerekek imádják a Stella utca 47-et. Maga a meg-valósult álom. Frank ott lakik a 47-ben. Hatéves. Az apukája, Rob, ócskaságkereskedő. Nagy, rozoga, össze-vissza javított házuk van. Frankó egy hely. Ha leesik egy deszka a falról, Rob cégtáblát szögel a helyére. Egy-szer betört egy ablak, és egy tejivó kirakatablakát rakta a helyére. Rob kész ezermester.

Frank anyukája, Donna, imád kertészkedni. Minden eldobott holmiba ültet valamit, amibe csak egy tojástar-tóra való föld fér.

A kertjükben petúnia nő ki a körhinta hattyújának a hátából, bükköny fut fel egy rakétából. Egy rozoga kordéból árvácskaerdő fakad. Virágzik egy törött fülű teáskészlet meg a csorba teáskanna, egy talicska, egy páratlan bakancs, egy vízforraló meg egy kávéfőző, egy rozsdás kenyérpíróban meg hagyma nő.

Az udvaruk végében van a trágyadomb meg a komposzt.

Donna megkapta a szupermarketből a kiszolgált gyerekhintákat, valamint egy mozdonyt, Bambit, Dumbót, egy zsiráfot, két kismalacot meg egy csacsit, és most mindegyikben egész kis kert virul.

A 47-es ház kertjében tök gyönyörű a tavasz! Minden ócskaság kivirágzik.

Donna kertjéről még egy cikk is megjelent egy magazinban. Az volt a címe, hogy „Kivirágzik a múlt”.

Én meg csak szövegelek itt, és a történetet még el se kezdtem.

2

Isten veled, Lillie néni!

Hol volt, hol nem volt (de ez valóság, nem mese)... Rob bekopogott Lillie néni ajtaján, de Lillie néni nem válaszolt, mire Rob bemegy, és mit lát: a néni ott fekszik a padlón, a két keze összekulcsolva, mint Hófehérkének, és az arcán a szokásos kedves mosoly, csak éppen nem arra várt, hogy a mesebeli herceg megcsókolja, mivel-hogy Lillie néni meghalt.

Arra a legöregebbek se emlékeznek, mióta lakott Lillie néni a Stella utcában. Évszázadok óta. Ő egy igazi őslakó volt. (Nem vicc, utánajártam.) Volt valamikor Les bácsi is, csak ő odaveszett a háborúban, de Misztter Nic szerint nem kár érte.

Lillie néni mindig vett jegyet a sultombolára, és támogatta az olvasóversenyt, a helyesírási versenyt, általában mindenféle versenyt, amit éppen rendeztek. (Ez most kérem regényíró verseny!) És karácsonyra a Stella utca valamennyi gyereke kapott tőle 2 dollárt! Ha meg elutaztunk, rábízhattuk az állatainkat.

Lillie néni arcán mindig ott volt az a kis mosoly, mint a híres festők madonnáinak. Akik mindig egy picit mosolyognak, akármit csinál is a Kisjézus. Rajta meg (ha hihetünk a híres festőknek) sosincs pelus, úgyhogy szerintem jó sok mindent leplezhetett az a mosoly. Akár-csak a Lillie néni mosolya.

Na aztán rendeztek nagy temetést Lillie néninek, volt ott rengeteg virág, és a Stella utcának *valamennyi* lakója megjelent. – Szomorú – mondogatták –, de persze így szép elmenni. Egy csapásra. Az ember csak fekszik a konyhája padlóján (ami persze patyolatliszta), és mintha

álmában mosolyogna. Szép élete volt szegénykének. De egy idő óta nem volt a régi. Tudta, mikor kell elmenni. – Satöbbi, satöbbi, satöbbi. Irtóra elszomorodtunk.

A háza meg ott állt üresen.

kedves Jóisten!

Remélem, jó helyet adtál odafent Lillie néninek. keveset jótékonykodott, de velünk mindig irtó penészes volt. Sose szólt egy rossz szót senkire, és vasárnap mindig elment a templomba. De hiszen Te ezt úgyis tudod.

Lécci, mondd meg neki, hogy nekünk baromira hiányzik.

Becszzó.

üdvözöl:

Henni

3

Lillie néni házát megkozmetikázzák

Nem voltunk ott, nem láttuk, mi történt, csak azt, hogy kibelezték a házat. Megmaradt a régi szép eleje, de a hátulja, a kis tornác, a konyha, a fürdőszoba, a mosókonyha – volt, nincs! Egyetlen nap alatt leszaggatták a csempét, a pultot, a mosogatót, a tűzhelyet, az ablakokat, feltépték a linóleumot, amit Lillie néni mindig olyan patyolattisztán tartott. Szétzúzták, összetörték, szemeteskocsiba hányták és elvitték a szemétkerékbe. Épp jöttünk haza a suliból, mikor az utolsó rakomány elhúzott.

Nem hittünk a szemünknek. Zev haja a szokásosnál is jobban égnek állt.

Lillie néni házának a hátulját mintha tornádó tépte volna le. Tisztára olyan volt, mint egy halálra sebzett állat. Csak bámultunk bambán, mintha a felemás korlátról pottyantunk volna le. És még jobban sajnáltuk Lillie nénit.

Bementünk Zevékhez, és banános keksszel vigasztalódtunk, a tetejébe egy nagy nyalat fagyival.

Vajon ki lakik majd a 45-ben?

– Talán az új lakóknak lesz egy rakás gyerekük – reménykedett Frank –, és óriási játszószobát építenek a ház mögött.

– Ugyan! – legyintett Zev. – Egy alpinista fog beköltözni, aki valami rémes balesetben lezuhant a hegyről, és most rámpát meg korlátot építenek, meg ilyesmit, hogy a kerekesszékek közlekedhessen.

– Dehogy! – vágott közbe Danielle. – Fajkuttyákat

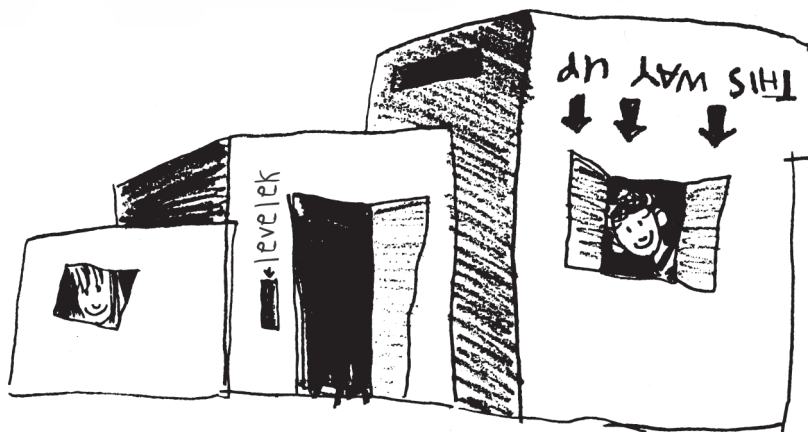
fognak tenyészteni, és egy csomó különleges kutyaajtó meg kutyafürdő meg kutyaágy kell nekik!

Hát mondhatom, lyukasra fúrta az oldalunkat a kíváncsiság.

Egyvalamit biztosan tudtunk. Akárki lesz is, felveti a pénz.

Aztán megkezdődött az építkezés. Először jöttek a teherautók meg az emberek ásókkal, majd a kertbe telepítettek egy hordozható klotyót, aztán egyre csak járt be a házba, ki a házból a téglá, a kábel, a deszka, a törmelék, kígyóztak a villanydrótok, akár a spagetti. Két hónapig tiszta kosz volt a Stella utca 45. Mihelyt felhúzták a falat, már nem láttuk, mit művelnek odabent. Folyt a kopácsolás, fúrás-faragás, ZŰR, ZAJ, LÁRMA, reggeltől estig. Az építők meg egész nap üvöltették a rozoga rádiójukat, ment a rock, de milyen HANGERŐVEL! Muszáj volt, ha valamit hallani akartak is belőle, amilyen rémes lármát csaptak.

De hogy ki fog beköltözni, azt még akkor se tudtuk. Donna rém barátságos, mindenkivel szót ért. Folyton szövegelt az építőknek, de azok egy szóval sem árulták el, hogy ki az új tulaj.

Ezt a fantasztikus kéglit építettük Franknek a dobozokból, a szobák közt ajtóval.

Egy délután Rob veszekedést hallott a 45-ből. Ordítást. – Ennél jobb nem telik maguktól? – rikoltzott valami nő. Majd rákontrázott egy férfi: – Ha nem javítják ki, megnézhetik magukat!

Aztán jöttek a furgonok, szállították a cuccot a házba. Mintha hangyák hordanák a morzsát a hangyabolyba. És minden vadiúj, eredeti csomagolásban.

Ezt a fantasztikus kéglit építettük Franknek a dobozokból, a szobák közt ajtóval.

Társasjátékot is kitaláltunk hozzá.

Én: Helló, Zev! Hogy működik az új tűzhelyed?

Zev: Helló, Henni! Hogy működik az új mosogatógéped?

Frank: Helló, Henni, helló, Zev! Hogy működik az új emeletes frigótok?

Zev: Helló, Henni! Hogy működik az új szagelszívód?

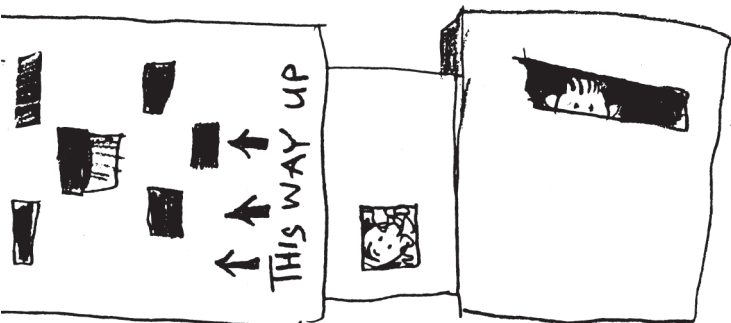
Én: Helló, Frank, helló, Zev! Máris elromlott a frigóm! Muszáj volt újat vennem!

Zev: Helló, Henni! Hogy működik az új mélyhűtőd?

Aztán ma reggel Zev rohan:

Helló, Henni! Hogy működik az új TÁNYÉRANTEN-NÁD? !!!

Én: Azt a...!

Zev: Azt bizony. De MINEK?

Na ezen aztán törtük a fejünket. Mit fognak ezek odabent művelni?

Egész nap a sportcsatornát nézik? Vagy amcsi filmeket? Tányérantenna a Stella utcában! Ez aztán az újság!

Ki ne kapcsoljatok! Jön még más is.

Zev könyveket vett ki a könyvtárból a tányérantennákról.

4

Új szomszédok

Legelőször a szagát éreztük. Danielle, Zev, Frank, Lurkó (Frank kutyája) meg én éppen a hátsó ösvényen mentünk Zevék felé, mikor halkán felgördül a 45-ös új garázsajtaja, és az orrunkat megcsapja a szag. Tisztára mint egy illatszerbolt, ahol valaki magára próbálta az összes parfümmintát. A garázsajtó feljebb gördül, meglátunk egy pár aranyszínű cipőt, aztán apránként az egész személyt. Csak néztünk rá, ő meg nézett ránk.

A haja felturbózva, mint valami arany vattacukor. Keresztül lehetett rajta látni. A szemöldöke színfekete, a szája színvörös, a fülbevalója meg a nyaklánc színarany, az orra akár a kihegyezett ceruza.

Lurkó morogni kezd.

– Helló – köszön Danielle. Mire Újszomszédné: – Helló –, és Lurkóra néz, aztán beszáll a vadiúj ezüst kocsijába. Mi meg mentünk tovább Zevék felé.

– Vélemény? – kérdem én.

– Kicsit sok a parfüm – állapítja meg Zev.

– Büdös – fintorog Frank.

– Azért használ annyi parfümöt, mert folyton púzik – közli Danielle. Nesze nektek, ez Danielle.

– Ne legyünk igazágtalanok – mondom én. (Abszolút igazságos vagyok. Ez, asszem, a magasságommal függ össze.) – Szerintem ártalmatlannak látszik. Nem mind ...os, ami bűzlik.

– Csak a kutyák! – szól közbe Frank.

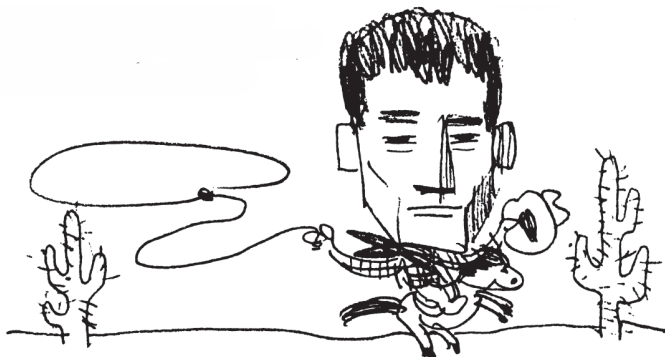
Na, aztán Újszomszédék fehérre festették a házat. Tiszta, teljes, totális fehérre, kívül-belül. Mint valami

laboratórium. Hogy még a legkisebb, legparányibb por-szemet is meg lehessen rajta látni.

Aztán egy tájkertésszel felásatták a kertet, és ösvényt építettek a kaputól a bejáratig, kétoldalt fákkal. Zev hallotta, mi történt, mikor a tájkertész úgy vélte, hogy elkészült a kerttel, mire Újszomszédné elkezdett arénázni, hogy az ösvény egyik oldalán álló fa nem pont ugyanolyan, mint a másik oldalán álló. Megnéztük, szerintünk tök egyforma volt.

Újszomszédné viszont leordította a tájkertészt, az meg elhúzott, de már jött is vissza két új fával, a régieket kiásta, az újakat a helyükbe telepítette, de őszintén, én egy hangyányi különbséget sem láttam. Igazság szerint egész helyesen néztek ki, mint valami magazinban.

Körülbelül ugyanekkor indultunk Zevvel a könyvtárba, és elmentünk Újszomszéd úr mellett. – Helló, gyerekek – mondta nem valami barátságosan. Elég jól nézett ki, a sötét kőarcával. Magas. A szeme, a szemöldöke, a szája mind párhuzamos, akár a cowboyoké meg a többi ürgéé a whisky-reklámokban.

Ezután Újszomszédék felhúzták az utcai kerítést. Téglából van, a nagy téglaoszlopok közül dárda formájú vasrudak állnak ki. A téglaoszlopok tetején hagytak egy kis helyet, nyilván valami dísznek.

A következőkre tippeltünk:

Rob – oroszlánok

Zev – sas, kígyókkal

Frank – nagy parfümösuvegek, betonból

Danielle – szívek

Donna – Cupidók, futórózsával

Lurkó – csontok

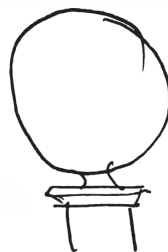
Na és mit raktak oda ők?

Bazi nagy golyókat!

Rém rondák.

Túl nagyok az oszlopokhoz képest.

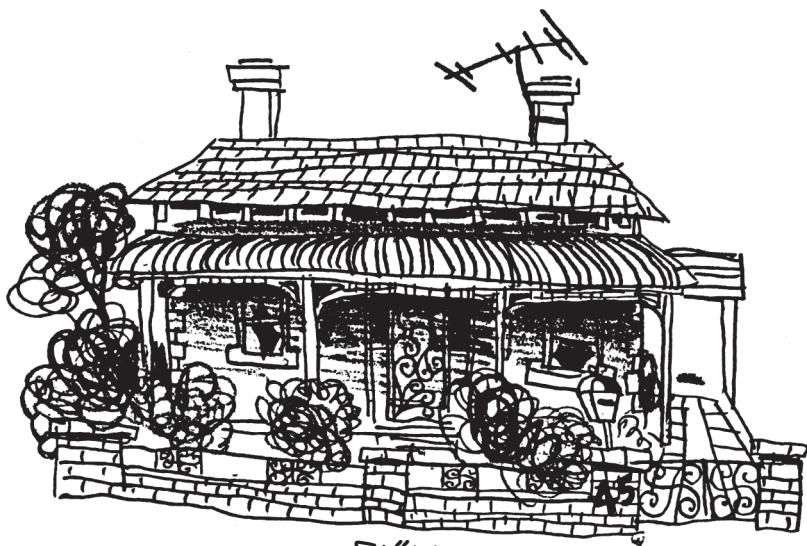
Egyszerűen hülyén néznek ki.

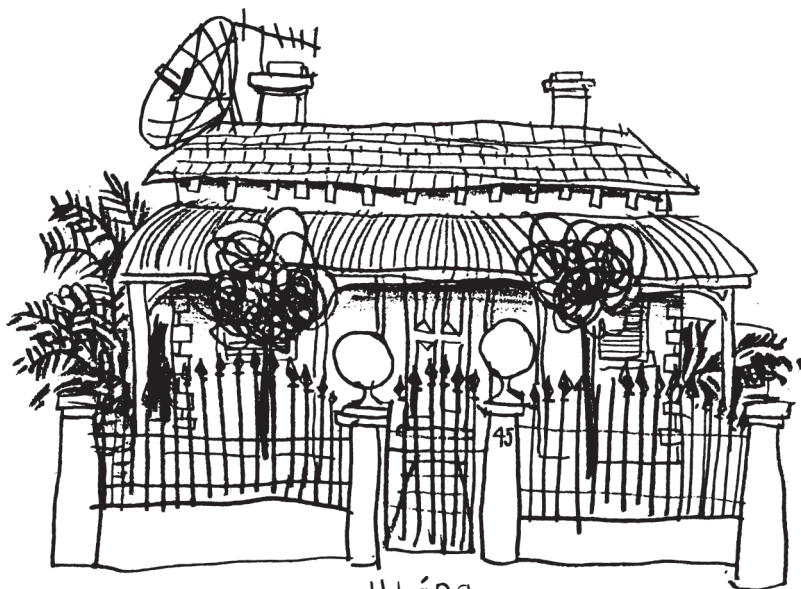
Aztán jöttek a festők, az összevissza spriccelt teherautójukon. Az egyik festő egy hölgy volt, nagy ugráló mellekkel, és egy olyan Himalájás póló volt rajta, és a hegyek ugráltak, mint a veszekedett. A kerítést, a kaput, a golyókat tiszta fehérre festették. Aztán kiviharzik a házból Újszomszéd úr, és közli, hogy a fehér nem elég fehér, mire a Himalájás nő megmondja, hová mehet, a festők meg felugranak a bespriccelt teherautójukra, és padlógázzal elhajtanak. De másnap reggel azért visszajött a festők főnöke, és felrakott még egy réteg fehérret.

Na, aztán következett a fehér szőnyeg, ami azért durva. Jött a nagy bútorszállító kocs, és feltépték Lillie néni virágos szőnyegét, és begurították a hófehér szőnyegtekerceket. Olyan lehetett, mintha friss hó lepné el az egész házat. (Ugye milyen költői a stílusom?) Azóta nyilván nem esznek egy falat céklát, paradicsomot vagy spagettit sem, se más hasonló veszedelmes ételt. Gondolom, főtt rizsen meg vaníliafagyin élnek, a biztonság kedvéért.

Lillie néni háza

Előtte

Utána

5

Kamuék

Hát szóval betelepedtek Újszomszédék ebbe a fantasztikus, csicsás villába, ami nemrégén még Lillie néni háza volt. Most aztán meghívják a barátaikat vacsorára, bocs: *estebédre*, hogy fitogtathassák a vadiúj házukat. Annyira *szííívélyesek*, helló, édesem, de örülök, hogy eljöttetek, és szívecském így, és aranyom úgy. Meg kell a szívnek szakadni.

Hogy pimaszul hallgatóztunk? Ugyan. (Akkor legálábbis még nem.) Minden szó áthallatszott.

Én, Danielle meg Zev éppen Frankot őriztük, mert Donnának nagyon sűrű hete volt, mikor Újszomszédék meghívták *estebédre* a fantasztikus, nagyon-nagyon édes, kedves, aranyos barátaikat. Mi nézzük a tévén „Az istenek a fejükre estek”-et, Frank a heverőn alszik, és jó későre jár. Halljuk, amint ezek az édes, drága, aranyos barátok bekecmeregnek a járgányukba, meg a terepjárójukba (ami még egy tenyéryi terepet nem látott soha!), és csapódnak a kocsiajtók, és – Pá-pá, édesem – és: – Köszönet a *ragyogó partiért!* – és: – Viszlát, viszlát, viszlát... – satöbbi.

AZTÁN halljuk, amint Újszomszédék bemennek a házba. Hirtelen felforrósodik a levegő, és a következő pillanatban már két szólamra ORDÍTOZNAK odabent, mint a veszekedett!

– SOHA többé! – és: – Ha szabad érdeklődnöm: KI hívta meg őket?! – és: – KINEK a hülye ötlete volt? – satöbbi, satöbbi, satöbbi. Aztán következett az édes, aranyos vendégek kivesézése, ami annyira jó volt, hogy néhányat feljegyeztünk:

Azok a &****\$#@%* idióták!

Azok az undorító, gusztustalan, nyálas **&☼◆#& disznók!

Az a kis homokos, kétszínű (KÉTSZÍNŰ! mondják ŐK!) ****#@☼◆\$*% hízelkedő rohadék!

A #***☼"\$&*# rosszindulatú, flancos, gyáva, utálatos medúza! (Pedig a medúza egyszerűen GYÖNYÖRŰ!)

Az a mocskosszájú, rossznyelvű (BAGOLY mondja verébnek!) *%\$#@☼μ ipari szennyeződés!

Alattomos, rosszéletű, hazug **&%◆@#* pletykafészek!

Gerinctelen, gyáva, csúszó-mászó *\$◆@#** féreg!

Jók, mi?

Nem írhatok le mindent, amit mondtak, mert még ártatlan kisgyermek kezébe kerül a könyvem, de úgy nagyjából láthatjátok, miről van szó. Kifelé mindenki „Édesem!” „Aranyom!” „Drágaságom!”, belül meg mindenki „Féreg” meg „Rohadék”. A francba! Becsszavamra kikészültünk! El is kereszteltük Újszomszédokat Kamuéknak.

Rob és Donna rém jókedvűen értek haza, és mi elmeséltük, hogy megnéztük „Az istenek a fejükre estek”-et, és meghallgattuk, ahogy „A szomszédok a fejükre estek”, és mind jót nevtünk.

(Egy mondatban négy „és”! Sose lesz belőlem Gillian Rubinstein!)

Egy hétig csend volt a Kamu-fronton, mikor aztán olyasmi történt, amitől Kamuné totál begurult. Kibott egy serpenyőt, és másnap megpillantotta Donna kertjében. Egy cinnia virított benne.

Jön is mindjárt puffogva.

– Hogy képzeled, hogy az én szemetembe virágot ültet?!

– Hiszen kidobta – mondja tök higgadtan Donna. – Elhozhattam volna a szemétkerakóból, de inkább kivettem mindjárt a kukából. Szerintem nagyon jól mutat.

– *Neveltségesen* mutat! Abszolút *neveltségesen!* – vágja oda Kamuné. – Kérem, ne nyúljon máskor a szemetünkhöz! – Azzal elviharzik.

Hogy Kamuéknak mennyi szemetük van! Sokszor radiój holmikát hajítanak ki. Tök jó dolgokat. Nem adják a Vöröskeresztnek vagy a Szeretetszolgálatnak, vagy a használtruha-boltnak, hanem megy egyenesen a kukába!

kedves Jóisten!

Intézd el, lécci, hogy amikor kamuék a mennybe mennek, Szent Péter állja el az útjukat, és kérdezze meg: - Ez a maguk szemetje? - és legyen ott felhalmozva minden, amit kihajítottak. Figyelmeztetlek, Istenem, hogy legalább ezer méter magas lesz az a rakás. És szólj Szent Péternek, kérdezze meg, szeretik-e a saját bolygójukat, és azt is kérdeztessd meg vele, hogy egyáltalán tördnek-e másokkal.

Tisztelettel

Henni

Úgyhogy ennyiből is láthatjátok: nem ilyen szomszédokról álmodtunk.